

Ole Stavad (S):

Jeg kan jo konstatere om svaret fra ministeren, at den målsætning, som regeringen har sat op for sig selv, i hvert fald blæser i vinden. Det vil integrationsministeren ikke høre stærk kritik af fra min side. Man ved ikke, om det udspil, regeringen er kommet med, er et svar på det, som man har stillet i udsigt under valgkampen og i sit eget regeringsgrundlag.

Ministeren siger, at det er besværligt, fordi der kan være nogle, der er omfattet af flere konventioner samtidig. Det har jeg egentlig lidt svært ved helt at forstå, for hvis man er omfattet af en konvention om ret til beskyttelse, så er det jo sådan set mindre væsentligt, om man også er omfattet af en konvention mere. Hvis man har været inde og undersøge, hvem der er beskyttet af konventioner, er det vel mindre væsentligt, om det er en eller flere konventioner. Der kan være en diskussion om, hvem der får det efter flygtningekonventionens bestemmelser og andre konventioner, men de ville alle få ret til opholdstilladelse, som ministeren hidtil har udtalt sig.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Man har en opdeling, efter hvem der er beskyttet af Genèvekonventionen, de såkaldte konventionsflygtninge, og så alle de andre. Men disse andre er fordelt på en række konventioner, og det har man ikke specificeret.

Men lad os prøve i næste uge, om vi kan komme det nærmere. Jeg vil gerne forsikre, at den samlede effekt af regeringens forslag vil kunne måles i tusinde. Det kan jeg forsikre.

Formanden:

Jeg har noteret tre medspørgere: Først hr. Jesper Langballe, derefter fru Ritt Bjerregaard og hr. Kamal Qureshi.

Det betyder så i øvrigt, at vi ikke når flere spørgsmål i dag end det, vi er i gang med for øjeblikket.

Jesper Langballe (DF):

Jamen jeg vil forbavsende nok måske gerne følge hr. Ole Stavads spørgsmål op, men utvivlsomt ud fra nogle andre motiver.

Der kan ikke være nogen som helst tvivl om, hvad det er for et mandat, vælgerne har givet regeringen. Det tror jeg integrationsministeren vil være enig med mig i. Det er, at der bliver drastisk færre udlændinge, der får ophold i landet for fremtiden. I regeringsgrundlaget er der sagt

tusinder, indimellem siger integrationsministeren også tusinder, indimellem hundreder, lige for et øjeblik siden var det måske lidt færre end tusinder.

Integrationsministeren har sagt, hvad der er fuldt forståeligt, at fremtiden kan integrationsministeren ikke råde for; krig og katastrofer i fremtiden kender vi ikke. Nej, men vi kender fortiden. Må jeg så spørge integrationsministeren: Ville det ikke være en idé, at der blev lavet konsekvensberegninger på grundlag af 2001, så man ganske klart fik gjort op, ikke hvor mange der vil komme i fremtiden, men hvor mange færre der ville være kommet, hvis vi havde haft de nye regler i år 2001?

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Lad os prøve, hvor tæt vi kan komme, på ordførermødet i næste uge.

Ritt Bjerregaard (S):

Jeg forstår ministerens svar på den måde, at det ikke er muligt at komme nærmere et tal, selv om der har været mange, der svirrede i luften. Man kan godt nok undre sig over, når man lægger et sådant forslag frem, at der ikke er nogen form for beregninger, men det forstår jeg at der ikke er.

Til gengæld har jeg, håber jeg, forstået ministeren helt korrekt, når ministeren fastholder, at der er tale om, at alle internationale konventioner vil blive overholdt.

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil meget gerne følge op på hr. Jesper Langballes spørgsmål, og jeg vil gerne takke ministeren for invitationen til mødet, og jeg vil sige, at vi dukker gerne op, men vi mener nu også, at nogle af de her spørgsmål har også offentligheden interesse i, og derfor vil vi gerne stille dem i mere offentlige fora.

Kl. 14.05

Så vil jeg gerne spørge i forlængelse af hr. Jesper Langballes spørgsmål, hvorfor det nu er, at det er så svært at gennemgå de asylansøgere, der var sidste år, og simpelt hen lave en beregning af, hvor mange af dem der efter det lovforslag, der kommer til at foreligge på området, ikke ville kunne få asyl.

Det mener jeg ikke kan være så svært at lave en beregning af. Det er vel bare et spørgsmål om at gennemgå de sager og så sige, at de og de personer er af den type, som vi ville have givet afslag til. Så ville offentligheden få at vide, hvad